

Hvad har verden med mig at gøre?

af Martin Spang Olsen, multikunstner og rumvæsen

(Bragt i magasinet Prana, nr. 9, udgivelsesdato 20/3-14)

Pludselig her i skrivende stund skinner solen fra en klar himmel, og straks stiger forårsduften fra jorden. Man hiver sig selv op ved nakkehårene og mærker hjertet boble igen.

Der er ikke meget tilbage af den danske natur – faktisk mindre end i de fleste lande, for vi er det mest landbrugsintensive land i verden – men i vores lille have hopper alfer og feer rundt i buskene ved første forårstegn.

Mystisk tid at leve i, ikke? På randen af Vandmandens Tidsalder, midt i paradigmeskiftet fra 21/12-12, på vej ud af Yuga'ens Jernalder. En løfterig og smuk tid, hvor den kollektive bevidsthed hver dag afslører ny vidunderlig visdom.

Og i den ydre verden? Tja, dér uddør hver dag mellem 200 og 10.000 dyrearter. Økosystemerne har ikke være så truet i 65 millioner år.

I løbet af de 51 år, jeg har levet, er halvdelen af regnskovene og halvdelen af havets fisk forsvundet. Der er kæmpeøer af plastik i alle de store have og bjerge af affald omkring alle de større byer. For at det ikke skal være løgn, truer den globale pengeøkonomi også med at bryde sammen.

I Danmark er halvdelen af befolkningen overvægtige, hver tiende på antidepressiver, og 27 forsøger hver dag at tage sit liv.

Hm. Hvor er det lige, vi ser det smukke paradigmeskift? I såkaldt spirituelle kredse er man ikke meget for at inddrage samfundsproblemer i øvelserne. Men lad os lige spole lidt tilbage: Det ydre afspejler det indre, ikke sandt? Samfundet skabes og vedligeholdes af summen af borgernes sindstilstand. Følelsernes elektromagnetisme skaber vores virkelighed - helt konkret. Så langt er de fleste med.

Betyder det, at vi ikke kan ændre noget videre i den ydre verden, før de samme områder er adresseret i vores indre? Ja, men der er tilbagekoblinger. Det, vi handler på i det ydre, kan sætte gang i processer i det indre - og frem for alt inspirere andre.

Det er måske en af 'lektierne' på jorden: At være forandringen i den ydre verden, at vise, at vi kan omsætte visioner til handling. At råbe op, informere, engagere, organisere – alt det, vi plejer at overlade til de kedelige kontormus og cand. polit'erne. Det tager år at sætte sig ind i verdens tilstand, men med YouTube og Google er det på en anden side lettere i dag end nogensinde.

Og hvad så? Kan vi måske tage magten for banker og aktieselskaber og fordele verdens ressourcer mere retfærdigt? Måske ikke, men ligesom vi kan tage den indre verden ud, kan vi tage den ydre verden ind. Vi kan lægge mærke til, hvilke følelser, vores viden om verden sætter i gang, og vi kan give ubalancerne

forståelse og velsignelse. Mere end noget andet tror jeg, at det handler om at mærke og hele de følelser, som verdens tilstand sætter i gang i os.

Der ligger medfølelse for naturen, vrede over verdens ulighed, savn over tabet af den ydre skønhed, følelser af afmagt, hjælpeløshed, apati samt dyb længsel efter ro og harmoni. Det er følelser, der skal bevæges og balanceres i takt med, at bevidstheden om verdens tilstand tager til. Så viser feerne sig i buskene og fuglene sætter sig på vores skulder og synger foråret ind. Så har vi knækket koden: De ydre og de indre forandringer skal ske samtidig, for de er del af samme proces. Glædeligt forår ☺

©MSO-14